

กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสม
หลังสถานการณ์โควิด 19

Appropriate sports tourism development strategies in Buriram Province
After the COVID-19 situation

เศรษฐ์ธินันท์ เขตเพิ่มพูน^{1*}, นิรมล พรหมนิล¹, พัทฒพิตดา ศรีสมพงษ์¹, และปิยะพงษ์ สุปัญญา¹

¹คณะบริหารธุรกิจและนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

Setthanin Ketpoempoon¹, Niramol Promnil¹, Phatpitta Sreesoompong¹ and Piyapong Supanyo¹

¹School of Business and Communication Arts, University of Phayao

*corresponding author e-mail: clikflip@gmail.com

Received January 02, 2025 Revise February 15, 2025 Accepted February, 27, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด – 19 โดยใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการจัดเวทีประชุมร่วมกับผู้ประกอบการเอกชนและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยมีการระดมความคิดเห็นและการวิเคราะห์แนวโน้ม (Scenario Analysis) ของโครงสร้างและองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในอนาคต เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์หลังโควิด-19 โดยใช้เครื่องมือจำลองสถานการณ์ (Scenario Planning) ผู้วิจัยได้ประชุมร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) และภาคเอกชน (เช่น สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์, บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด, ผู้ประกอบการด้านที่พัก, ร้านอาหาร, การขนส่ง)

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้าง 4 ฉากทัศน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย ฉากทัศน์ 1: ศูนย์กลางการท่องเที่ยวกีฬาของประเทศไทย (Thailand sport center) ฉากทัศน์ 2: สถาบันฝึกกีฬา (Sport academy) ฉากทัศน์ 3: สถาบันฝึกกีฬาระดับโลก (World sport academy) และ ฉากทัศน์ 4: จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโลก (World sport tourism destination) ฉากทัศน์เหล่านี้ช่วยสร้างภาพอนาคตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด-19 จำนวน 4 กลยุทธ์ ได้แก่ 1. กลยุทธ์ศูนย์กลางการท่องเที่ยวกีฬาของประเทศไทย 2. กลยุทธ์การตลาดของสถาบันฝึกกีฬาบุรีรัมย์ 3. กลยุทธ์การตลาดของสถาบันฝึกกีฬาบุรีรัมย์ และ 4. กลยุทธ์จุดหมายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโลก ผลการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแนวทางในการพัฒนาและฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากเผชิญกับความท้าทายจากการระบาดของโควิด-19 กลยุทธ์เหล่านี้สามารถนำไปใช้สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ ให้เป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวเชิงกีฬาชั้นนำในระยะยาว

คำสำคัญ: กลยุทธ์การพัฒนา, การท่องเที่ยวเชิงกีฬา, จังหวัดบุรีรัมย์

Abstract

This study aimed to This research aims to propose appropriate sports tourism development strategies in Buriram Province after the COVID-19 situation. The research uses a qualitative data collection method by organizing meetings with private sector operators and relevant government agencies. These include the Buriram Provincial Administration Organization, the Tourism Authority of Thailand, the Buriram Tourism Industry Council, Buriram United, as well as accommodation, restaurant, and transportation businesses. The research involves brainstorming sessions and scenario analysis to assess the future structure and components of sports tourism, using scenario planning tools to forecast future developments in sports tourism in Buriram Province.

Scenario development from the analysis, the researcher created four scenarios for the development of sports tourism in Buriram Province, which include: Scenario 1: Thailand Sports Center Buriram will become the center for sports tourism in Thailand, hosting major national sports events and training facilities for various sports. Scenario 2: Sports Academy Buriram will develop into a recognized sports academy, focused on the training and development of athletes at various levels. Scenario 3: World Sports Academy Buriram will evolve into a world-class sports training hub, attracting athletes and coaches from around the globe for professional training. Scenario 4: World Sports Tourism Destination Buriram will become a global sports tourism destination, attracting international visitors to witness high-level sporting events and experience sports tourism activities. These scenarios contribute to a vision of the future of sports tourism in Buriram Province and provide guidance for developing strategies for the recovery of sports tourism post-COVID-19. The four proposed strategies are: 1. Thailand Sports Center Strategy Position Buriram as the sports tourism hub of Thailand, hosting international and national sports events, and providing state-of-the-art facilities for athletes. 2. Buriram Sports Academy Marketing Strategy Promote Buriram as a leading sports academy by marketing its training programs and fostering a reputation for developing top athletes. 3. World Sports Academy Marketing Strategy Expand Buriram's sports academy to the international level, attracting foreign athletes to train and develop in the province and 4. World Sports Tourism Destination Strategy Establish Buriram as a top global destination for sports tourism, offering international sports events and tourism experiences related to major sports. The findings from this study

offer strategies for developing and revitalizing sports tourism in Buriram Province, especially after the challenges posed by the COVID-19 pandemic. These strategies can be utilized to support the sustainable growth of sports tourism in Buriram, contributing to the province's long-term development as a premier sports tourism destination.

Keywords: Development strategies; Sports tourism; Buriram Province

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญ เนื่องจากสามารถทำรายได้ให้กับประเทศไทย มากเป็นอันดับหนึ่ง (กรมการท่องเที่ยว, 2557) ดังนั้นรัฐบาลจึงมีแผนงานการส่งเสริมและสนับสนุนให้ เกิดการพัฒนาในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะการปรับแผนการตลาดที่หันมาเน้น กลุ่มเป้าหมายที่เป็นตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) มากขึ้น เช่น การท่องเที่ยวเชิง นิเวศ (ecotourism) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) เป็นต้น (กรมการท่องเที่ยว, 2557) การ ท่องเที่ยวเชิงกีฬา ถือเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ ภาพรวมของประเทศอย่างมาก โดยพบว่าในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงกีฬาได้รับความสนใจจาก นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาและการท่องเที่ยว เป็น เมืองกีฬาที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ (Buriram Provincial Office, 2018) โดยจังหวัดบุรีรัมย์ก็ได้รับ ป้ายเกียรติยศ และเกียรติบัตรเมืองกีฬา จากปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (Nantakaew, 2018) จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรค Covid-19 ที่ เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2562 เป็นต้นมา ส่งผลกระทบต่อเกือบทุกประเทศทั่วโลกทั้งต่อระบบเศรษฐกิจ การคมนาคม อุตสาหกรรม รวมถึงการท่องเที่ยว ซึ่งการแพร่ระบาดของ COVID-19 ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวไทย ได้แก่ การลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ และการใช้จ่ายที่ ลดลงจากผลกระทบมาตรการปิดเมือง

จากการทบทวนวรรณกรรมส่วนใหญ่งานวิจัยที่มีอยู่จะมุ่งเน้นไปที่แนวทางการพัฒนาการ ท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อตอบสนองพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา การ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในภาพรวมของจังหวัดบุรีรัมย์ และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมวัฒนธรรม จากการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ แต่ยังไม่มีการศึกษาวิจัยที่เน้นไปที่ปัจจัยที่มีผลต่อการ พัฒนาโครงสร้างระบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในแต่ละช่วงของการพัฒนา โดยเฉพาะปัจจัยด้าน โครงสร้างและองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาซึ่งเป็นช่องว่างในงานวิจัยที่สำคัญ ช่องว่าง เหล่านี้สามารถนำไปสู่การวิจัยที่มีคุณค่าและสามารถเติมเต็มข้อมูลที่ยังไม่ครบถ้วนในด้านโครงสร้าง ระบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในแต่ละช่วงการพัฒนา โดยเฉพาะในบริบทของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมี ลักษณะเฉพาะในการใช้กีฬาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

งานวิจัยเรื่องนี้จึงได้เลือกใช้แนวคิดวงจรชีวิตพื้นที่ท่องเที่ยว (The R. Butler model of a tourist destination area life cycle) ของ Richard W. Butler ซึ่งได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงของ การท่องเที่ยวในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยศึกษากระบวนการสร้างการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์

ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นการพัฒนา จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2552-2562) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์หลังสถานการณ์ โควิด--19 เพื่อการคาดการณ์อนาคต และกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด 19 ที่สามารถช่วยพัฒนาการท่องเที่ยวและส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมสำหรับการพัฒนาและการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงกีฬาต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด 19

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

การเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด-19 มีผู้ให้ข้อมูลหลัก แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. หน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยมีผู้ให้ข้อมูลเป็นหัวหน้าหรือตัวแทนจากองค์กร ประกอบด้วย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบุรีรัมย์ และสำนักงานสถิติแห่งชาติจังหวัดบุรีรัมย์
2. หน่วยงานภาคเอกชน โดยมีผู้ให้ข้อมูลเป็นหัวหน้าหรือตัวแทนจากองค์กร ประกอบด้วย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ หอการค้าจังหวัดบุรีรัมย์ ชมรมธุรกิจโรงแรมจังหวัดบุรีรัมย์ และฝ่ายประสานงานภาคประชาชนจังหวัดบุรีรัมย์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด-19 เป็นการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการจัดเวทีประชุมร่วมกับผู้ประกอบการ เอกชน และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อระดมความคิดเห็นและวิเคราะห์แนวโน้มและเหตุการณ์ในอนาคต (Scenario analysis) ของโครงสร้างและองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมทั้งเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด-19

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำสร้างฉากทัศน์ (Scenario) คณะผู้วิจัยได้ประชุมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นตัวแทนจากองค์กรภาครัฐ เอกชน และภาคประชาสังคม โดยการประชุมกลุ่มย่อยผ่านระบบ Zoom Cloud Meeting เพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากหน่วยงานภาครัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับจังหวัด จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่นำมาสังเคราะห์สถานการณ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพ ปัจจุบันและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬา มาจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความเกี่ยวกับการจัดทำกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด 19 โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) การชี้แจงจุดมุ่งหมาย การเตรียมคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด 19
- 2) ระหว่างการดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่ม มีการบันทึกเทประหว่างการสนทนา
- 3) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด 19

ผลการวิจัย

การการศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์หลังสถานการณ์โควิด-19 ใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพผ่านการจัดเวทีประชุมร่วมกับผู้ประกอบการเอกชนและหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยมีการระดมความคิดเห็นและการวิเคราะห์แนวโน้ม (Scenario Analysis) ของโครงสร้างและองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในอนาคต เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์หลังโควิด-19 โดยใช้เครื่องมือจำลองสถานการณ์ (Scenario Planning) ผู้วิจัยได้ประชุมร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ (เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) และภาคเอกชน (เช่น สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์, บุรีรัมย์ ยูไนเต็ด, ผู้ประกอบการด้านที่พัก, ร้านอาหาร, การขนส่ง) จากการวิเคราะห์นี้ ผู้วิจัยได้สร้าง 4 ฉากทัศน์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ ดังนี้

1. ฉากทัศน์ 1: ศูนย์กลางการท่องเที่ยวกีฬาของประเทศไทย (Thailand sport center)
2. ฉากทัศน์ 2: สถาบันฝึกกีฬา (Sport academy)
3. ฉากทัศน์ 3: สถาบันฝึกกีฬาระดับโลก (World sport academy)
4. ฉากทัศน์ 4: จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโลก (World sport tourism destination)

ภาพที่ 1 ภาพจำลองฉากทัศน์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์

ฉากทัศน์เหล่านี้ช่วยสร้างภาพอนาคตของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด-19 และเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์เพื่อการฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์

จากภาพอนาคตสู่กลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด-19 จำนวน 4 กลยุทธ์ ดังนี้

1. กลยุทธ์ศูนย์กลางการท่องเที่ยวกีฬาของประเทศไทย ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 1.1 การส่งเสริมการจัดงานและการแข่งขันกีฬาและการพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬา และ 1.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
2. กลยุทธ์การตลาดของสถาบันฝึกกีฬابุรีรัมย์ ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 2.1 การสร้างและสนับสนุนกลไกการตลาดการท่องเที่ยวกีฬา
3. กลยุทธ์การตลาดของสถาบันฝึกกีฬابุรีรัมย์ ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 3.1 การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย
4. กลยุทธ์จุดหมายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโลก ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 4.1 การพัฒนาจุดหมายการท่องเที่ยวกีฬาระดับนานาชาติ และ 4.2 การสร้างกิจกรรมกีฬาในรูปแบบผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการประชุมกลุ่มย่อยได้วิเคราะห์และสรุป ภาพอนาคตทางเลือกระยะยาวผ่านการสร้างฉากทัศน์ (Scenario) การท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์ 4 ฉากทัศน์ ได้แก่

1. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวกีฬาของประเทศไทย (Thailand sport center)
2. สถาบันฝึกกีฬา (Sport academy)
3. สถาบันฝึกกีฬาระดับโลก (World sport academy)
4. จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโลก (World sport tourism destination)

การพัฒนาทั้งสี่แนวทางนี้จะช่วยให้จังหวัดบุรีรัมย์เติบโตเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระดับประเทศและระดับโลก โดยการบูรณาการด้านกีฬา การท่องเที่ยว และการพัฒนาชุมชนเข้าด้วยกัน และสามารถแข่งขันในตลาดการท่องเที่ยวกีฬาโลกได้

การเสนอกยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ที่เหมาะสมหลังสถานการณ์โควิด-19 ได้แก่

1. กลยุทธ์ศูนย์กลางการท่องเที่ยวกีฬาของประเทศไทย ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 1.1 การส่งเสริมการจัดงานและการแข่งขันกีฬาและการพัฒนาศูนย์ฝึกกีฬา และ 1.2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านกีฬาและการท่องเที่ยวเชิงกีฬา 2. กลยุทธ์การตลาดของสถาบันฝึกกีฬابุรีรัมย์ ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 2.1 การสร้างและสนับสนุนกลไกการตลาดการท่องเที่ยวกีฬา 3. กลยุทธ์การตลาดของสถาบันฝึกกีฬابุรีรัมย์ ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 3.1 การสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย 4. กลยุทธ์จุดหมายการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโลก ประกอบด้วย กลยุทธ์/แนวทางย่อย ดังนี้ 4.1 การพัฒนาจุดหมายการท่องเที่ยวกีฬาระดับนานาชาติ และ 4.2 การ

สร้างกิจกรรมกีฬาในรูปแบบผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ (มิ่งสรรพ ขาวสะอาด, 2565) ได้ศึกษาและทำการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการท่องเที่ยวไทยหลังโควิด-19 เสนอกลยุทธ์การวิจัยและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงระบบ เมื่อการระบาดโควิด 19 รอบที่ สอง เกิดขึ้นในปลายปี 2563 และโอกาสที่ไทยจะได้รับวัคซีนก็จะอยู่ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2564 กว่าจะฉีด วัคซีนและเกิดภูมิคุ้มกันก็เป็นที่ค่อนข้างแน่ชัดว่าคนไทยต้องอยู่กับโควิด 19 จนถึงปี พ.ศ. 2565 เป็น อย่างน้อย ซึ่งสถานการณ์ที่เป็นบริบทก็คือ อนาคตฐานที่ตั้งที่ได้กล่าวมาแล้วซึ่งจะทำให้มีกลยุทธ์ 2 กลยุทธ์ ดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจท่องเที่ยวไทย เป็น กลยุทธ์ที่ปรับโครงสร้าง ขยายฐานเศรษฐกิจและยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยให้สู่ระดับสากลให้สมกับเป็นประเทศ แนวหน้าของโลกด้านการท่องเที่ยวและ กลยุทธ์ที่ 2 ขยายและกระจายฐานการผลิตและผลประโยชน์ จากการท่องเที่ยวให้หลากหลายทั่วถึงและเป็นธรรมมากขึ้น เป็นกลยุทธ์ที่ปรับโครงสร้างให้เป็นการ ผลิตที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมมีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และสอดคล้องกับสัจจา ไกรสรรัตน์ (2561) รายงานวิจัยเรื่อง ศักยภาพ โอกาส และ แนวทางการพัฒนาการ การท่องเที่ยวเชิง กีฬาในประเทศไทย 2561 ได้เสนอกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (sport event) ในการ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย ประกอบไปด้วย 5 กลยุทธ์ ได้แก่ 1. ใช้ กิจกรรมกีฬา (Sport event) เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม สุขภาวะ และ อนุรักษ์ ทรัพยากรท้องถิ่น 2. พัฒนาผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา และกิจกรรมกีฬา (sport event) บน ฐานทรัพยากรท้องถิ่นให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล 3. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และ ประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมเชิงกีฬา (Sport event) ทั้งด้านองค์ความรู้ คุณภาพ และด้านการจัด งานอย่างมืออาชีพ 4. ส่งเสริมผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬา บนฐานทรัพยากรท้องถิ่นเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประชาคมอาเซียน 5. ใช้กิจกรรมเชิง กีฬา (Sport Event) เป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของประเทศไทยในฐานะของจุดหมาย ปลายทางท่องเที่ยวเชิงกีฬา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันพัฒนาและปรับกลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬา ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยเฉพาะในด้านการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย การพัฒนาสถานที่ฝึกกีฬา และการจัดการแข่งขันกีฬาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ
2. ควรส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ, ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น เช่น โรงแรม, ร้านอาหาร, บริษัทนำเที่ยว และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับกีฬา เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในระยะยาว และจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่เชื่อมโยงกับ กิจกรรมท้องถิ่น
3. การพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงกีฬาในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การแข่งขันกีฬา, การ ฝึกอบรม, การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย หรือการท่องเที่ยวผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น สามารถสร้าง ประสบการณ์ที่หลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยวในกลุ่มเป้าหมายต่างๆ
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับท้องถิ่นและ ต่างประเทศ โดยใช้ช่องทางการตลาดดิจิทัลและสื่อออนไลน์ เพื่อเพิ่มการรับรู้และดึงดูดนักท่องเที่ยว ในกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มที่สนใจในกีฬาและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

5. การจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนากิจกรรมเชิงกีฬา (sport event) ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย ไทยควรวางตำแหน่งยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่สอดคล้องกับความได้เปรียบของประเทศ เน้นให้ความสำคัญกับประสบการณ์นำต้นต้นความหลากหลายของภูมิประเทศ และการวางโครงสร้างพื้นที่และบริการที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ทั้งนี้การท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย

6. ควรมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬา เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบและปรับกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืนจังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อสร้างโอกาสทางการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับสุขภาพให้สามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวควบคู่ไปกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์

2. ควรศึกษาถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความยั่งยืน เพื่อนำมาใช้ในการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา

3. ควรศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเพื่อความยั่งยืนจังหวัดบุรีรัมย์กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติเพื่อรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติเนื่องจากการจัดการแข่งขันเป็นการจัดการแข่งขันในระดับนานาชาติมีนักแข่งขันต่างชาติเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมากรวมถึงนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วย

4. ควรศึกษาถึงรูปแบบในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินในระหว่างการจัดการแข่งขัน เพราะในการจัดการแข่งขันเชิงกีฬาทางผู้จัดการแข่งขันได้วางแผนในการจัดการภายในสนามแข่งขันอย่างชัดเจน ควรเพิ่มภายนอกสนามด้วย

5. แนวทางการพัฒนาศักยภาพและนโยบายการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทยเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวต่างประเทศ จำเป็นอย่างยิ่งที่ ประเทศไทยต้องสร้างความเชื่อมโยงผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการขนส่งคมนาคมระหว่าง ประเทศ (Cross-border Transportation) ตลอดจนปรับปรุงกฎระเบียบและพิธีการข้ามแดนให้อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, ศูนย์วิจัยด้านตลาดการท่องเที่ยว. (2563). รายงานผลสำรวจพฤติกรรมท่องเที่ยวของคนไทยช่วงสถานการณ์โควิด19 (ข้อมูลสำรวจระหว่างวันที่ 17-20 ก.ค. 63). แหล่งที่มา <https://intelligencecenter.tat.or.th/>
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2558). รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ฉบับที่ 1. กรมการท่องเที่ยว. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ฉบับที่ 1. กรมการท่องเที่ยว. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). รายงานภาวะเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ฉบับที่ 1. กรมการท่องเที่ยว. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2562). ระบบสถิติท่องเที่ยวของประเทศไทย ค้นเมื่อ 6 มกราคม 2567, จาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=11321.
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2560). ระบบสถิติท่องเที่ยวของประเทศไทย ค้นเมื่อ 5 มกราคม 2567, จาก https://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=11321
- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. (2560). ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวไทย พ.ศ.2558-2560. Retrieved 10 ธันวาคม 2567, from <http://mots.go.th/>
- จุฑาภรณ์ ทองเพ็ญ. (2554). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธร วรารามวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา (รายงานการวิจัย). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จรัสพล ชนะสิทธิ์ และ อนุจิตร ชินสาร. (2567). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในจังหวัดศรีสะเกษ.วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย ปีที่ 16 ฉบับที่ 1.
- ธงชัย คล้ายแสง. (2562). การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์. วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์.ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2562.
- ธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร. (2542). สรุปผลการสัมมนาการพัฒนาการท่องเที่ยวภาคเหนือ. กรุงเทพฯ: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- นลวัชร ขุนลา. (2561). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มิ่งสรรพ ขาวสะอาด ดนัยธัญ พงษ์พัชรารัตนเทพ อัครพงศ์ อันทอง ณัฐพล อนันต์ธนสาร, อรุณี อินทรไพโรจน์, วรัญญา บุตรบุรี, และปิณฑิรา วลีธนาพันธ์ (2565). การวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของการท่องเที่ยวไทยหลังโควิด-19. มูลนิธิสถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ.
- ภคินันท์ วระพินิจ และกอบกุล จันทระโคติกา.(2563). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงกีฬาในประเทศไทย. วารสารวิชาการเซาธ์อีสท์บางกอก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 6(2), 32-44.

- ประภัสสร มีน้อย. (2560). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของภูมิภาคตะวันตกเพื่อรองรับการเข้าสู่ประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชชาพร วงศ์คำ และยุทธพงษ์ ตันประดู่. (2566). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิมพ์ระวี โรจน์รุ่งสัจย์. (2553). การท่องเที่ยวชุมชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิชชาพร วงศ์คำ (2566). การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจากการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์. ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พยอม ธรรมบุตร. (2549). เอกสารประกอบการเรียนการสอนหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชรระ เชียงกุล. (2558). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์เพื่อตอบสนองพฤติกรรม การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการ). คณะการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วัชรระ เชียงกุล และเทิดชาย ช่วยบำรุง. (2560). พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงกีฬา จังหวัดบุรีรัมย์. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 8(1), 90-109.
- วีระศักดิ์ สวัสดิ์จันทร์. (2564). การจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport Tourism) ในประเทศไทย กรณีศึกษา ผู้จัดการแข่งขันงานวิ่งรายการบางแสนมาราธอน. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรรณมา วงษ์วานิช. (2546). ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรวิณฑ์ สุวัฒน์ ณ เขมรัฐ และคณะ. (2547). ศักยภาพของทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของจังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่. รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- วรพรรณ แดงพุททางกูร และสิริจรีรัฐ ใจแก้ว. (2564). การศึกษาพฤติกรรมและแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬานักท่องเที่ยวชาวไทย กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬาอำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 14 (pp. 297-307). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วันทนี ศรีนวล. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์จากมุมมองของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1. มกราคม - มิถุนายน 2560.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2561). โอกาส SME ไทย ชิงตลาดฮาลาลโลก. สืบค้นเมื่อ 22 พฤศจิกายน 2567, จาก https://www.kasikornbank.com/.../Thai-SME-Opportunity_Halal-Market.pdf

- สายใจ ทันการ สมิหรา จิตตลดากร. (2564). การพัฒนากีฬาจังหวัดบุรีรัมย์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร ปีที่ 10 ฉบับที่ 5 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2565).
- สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2560. รายงานภาวะเศรษฐกิจท่องเที่ยว. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา http://www.mots.go.th/ewt_dl_link.php?nid=8404 (2 กันยายน 2567).
- สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.(2553). เกี่ยวกับสภาฯ. ค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2567. จาก <http://www.thailandtourismcouncil.org/th/about.php>
- สัจจา ไกรศรรัตน์ และ ทศนีย์ นาคเสนีย์ (2561). กลยุทธ์และแนวทางการใช้กิจกรรมเชิงกีฬา (sport event) ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาของประเทศไทย. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- สัคคยศ สังขพันธ์. (2563). รูปแบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวกีฬาตามแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนท้องถิ่น. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 7(8), 324-334.
- อัจฉรา หลาวทอง (2562). นโยบายการพัฒนารูปแบบบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และนันทนาการกลุ่มจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ: แผนงานวิจัย: รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- อรรถกร จตุกุล. (2562). บทบาทของชุมชนในท้องถิ่นต่อการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว จังหวัดบุรีรัมย์ กรณีศึกษาชุมชนวนอุทยานเขากระโดง. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. 10(1): 167-182; มกราคม-มิถุนายน.
- Mason, P., & Leberman, S. (2000). Local planning for recreation and tourism: A case study of mountain biking from New Zealand's Manawatu region. Journal of Sustainable Tourism, 8(2), 97-115.
- Richard W. Butler (1999). Sustainable tourism: A state-of-the-art review, Tourism Geographies: An International Journal of Tourism Space, Place and Environment, 1:1, 7-25.
- Gibson, Heather J. (1998). Sport Tourism: A Critical Analysis of Research. Journal of Sport Management Review. 1: 45-76.
- Gibson, H. J., Kaplanidou, K., & Kang, S. J. (2012). Small-scale event sport tourism: A case study in sustainable tourism. Sport Management Review, 15(2), 160-170.
- Buhalis, D. (2000). Marketing the Competitive Destination of the Future – Growth Strategies for Accommodation Establishments in Alpine Regions. Tourism Management, 21 (1). doi:10.1016/S0261-5177(99)00095-3.